

Spominšica

na grob svojemu nepozabljivemu učeniku keršanskega nauka na Verhniki
v mladostni dobi, preč. gosp. Fr. Svetličiču.

Spominšico Ti stavim na gomilo,
Učitelj moj nekdanji ljubeznjivi,
V spomin hvaležnosti, Nepozabljivi!
Zdaj ko dejan si v černe zemlje krilo.

Za tvoj poklic ti serce je žarilo,
Pastir Gospodov zvest in nevtrudljivi,
Sin blag Slovenije bil dan svoj živi,
Marsktero pesmico si pel ji milo.

Ni gnalo te po blišu svetne slave,
Obilno pil iz kupe si terpljenja;
Pa breme nosil Bógu vdan in véрно:

Naj duša tvoja k Jezusu v višave
Po venec splava večnega življenja,
Uživa tamkaj slavo neizmerno!

Iz polpreteklega časa.

(Konec.)

1. Dné 27. julija 1875. l. podari slavna c. kr. kmetijska družba Kranjska eno garnituro vertnarskega in sadjerejnega orodja v vrednosti 25 gld. av. v. brezplačno.

2. Dné 6. marcija 1876. l. podari vodstvo deželne sadje in vinorejne šole v Mariboru za tukajšnji šolski vert *a)* 200 jabolčnih, *b)* 200 hruševih dvoletnih divjakov in *c)* 60 kosov raznih jabolčnih in hruševih žlahtnih cepičev v vrednosti 6 gld. av. v. brezplačno.

3. Dné 8. aprila 1876. l. podari slavna c. kr. kmetijska družba Kranjska vsled dopisa od 15. svečana 1876. l., šte. 1013, gotovi znesek z 25 gld. av. v. v podporo in uredbo tukajšnjega šolskega verta.

4. Dné 9. aprila 1876. l. podari brezplačno vodstvo deželne sadje in vinorejne šole na Slapu za tukajšnji šolski vert 38 kosov raznih požlahtnenih sadnih pritlikovcev (dvoletnih) in nekoliko cepičev, vse skupaj vredno 8 gld. av. v.

5. Dné 19. aprila 1877. l. prejme se na tukajšnjo prošnjo vsled dopisa c. kr. namestništva Teržaškega od 9. marca 1877. l., šte. 2623, iz c. kr. centralnega sadišča Goriškega *a)* 200 jabolčnih, *b)* 200 hruševih in *c)* 200 češnjevih enoletnih divjakov v

vrednosti od 6 gld. av. v. brezplačno. — Ta drevesca je g. France Povše vsled nakaza deželne gozdnarskega nadzorništva Teržaškega od 8. marcija 1877. l., štev. 399, za tukajšnji šolski vert prejel in jih le-sem brezplačno poslal.

6. Dné 30. aprila 1877. l. podari vodstvo deželne sadje- in vinorejne šole na Slapu 5 količ najboljših tertnih verst in pa za 200 divjakov požlahtniti — sadnih cepičev za tukajšnji šolski vert — brezplačno; vredno vse skupaj 1 gld. av. v.

7. Dné 24. avgusta 1877. l. podari centralni odbor slavne c. k. kmetijske družbe Kranjske denarno podporo za tukajšnji šolski vert v gotovini 15 gld. av. v. po nakaznici

8. Dné 20. svečana 1878. l. preskerbi in brezplačno podari gosp. Andrej Šinigoj, posestnik, tergovec in mesar v Dornbergu, sedem raznih verst češnjevih in sedem raznih verst breskvinih cepičev najboljše verste — za požlahtnjevanje drevesc v tukajšnjem šolskem vertu, vredno najmanj 3 gld. av. v.

9. Pozneje podari vis. c. k. deželni šolski svet na tukajšnjo, o svojem času po šolskem vodstvu podano prošnjo — znesek z 19 gld. 82 kr. av. v. iz dotične deržavne, za 1878. leto odmerjene subvencije za napravo kmetijskih knjig in drugih dotičnih učnih pripomočkov.

Posebno veselje do te prekornostne stroke kmetijstva vzbudilo se je koj v začetku med mladino višjih dveh oddelkov vsakdanje in ono ponavljavne šole. Tudi odraščeni gospodarji in nekateri posestniki iz domače in sosednjih občin pridobili so se z dejanskim zgledom za sadjerejo, čemur dokaz naj bode to, da se jih je v teku letošnje (1878.) pomladi 21 gospodarjev za dejanski poduk v sadjereji pri podpisnem oglasilo, katerej želji je on tudi z največjim veseljem vsestransko zadostil.

Z milo pomočjo in podporo blagih dobrotnikov v tem obziru spravil se je tukajšnji šolski vert v teku prošlih trideseterih mesecev v najboljši stan, tako, da se sedaj v njem (šolskem vertu) nahaja 662 požlahtnjenih sadnih drevesc, ter eno-, dvo- in triletnih sadnih divjakov pa 1638 komadov, tedaj vseh drevesc 2300 skupaj, kar je gotovo prav dober vspeh tega poduka za tako kratek čas.

Poleg tega se je tudi letošnja pomlad iz tukajšnjega šolskega verta med učence domače ponavljavne šole razdelilo 200 enoletnih sadnih divjakov, dalje dalo se je za šolski vert v Budanjah drugih 200, in za šolski vert v Ajdovščini pa 100 enacih divjakov, toraj vseh skupaj 500 komadov.

To pomlad razdelilo bilo se je tudi uže 29 dvoletnih požlahtnjenih sadnih drevesc iz tukajšnjega šolskega verta med domačine.

Posebno veselje za podpisane, za šolsko mladino in šolsko občino bilo je pa to, ker je letos tudi uže osem drevesec pritlikovcev v tu-

kajšnjem šolskem vertu prvo sadje obrodilo, od katerih se je 96 prav okusnih sadežev dobilo, kar je dokaz, da je tukaj za sadjerejo izredno ugodni kraj, ter da se mali trud prav kmalo dobro plačevati in velike obresti donášati more.

Edina uima, katera tukaj uspešnej sadjereji nasprotuje, je od časa do časa izredna burija, za katero treba je vselej v drevesnici več ali manj popravljati. Pa tudi tej nepriliki more se kolikor toliko s tem kljubovati, da se mesto visokega sadnega drevja nasadé pritlikovci in špalirji, s katerimi burija toliko gospodariti ne more, kot z visokim drevjem.

Ta kratka, iz lastne skušnje napravljena opomba naj bila bi poznejšim p. n. gospodom naslednikom prvotno vodilo pri dejanskem podučevanju v sadjereji na tukajšnej šoli.

Mili Bog naj pa vsako prizadevanje v povzdigo pravega napredka, prave olike in splošnega blagostanja vsestransko blagoslavlja in naj mu nevsahljivi tek podeli!

V Šturiji, dné 11. oktobra 1878.

Matija Rant.

Zabava in pouk.

(Konec.)

10. Sosedna ljudstva.

Moabljani, potomci Lotovi, stanovali so onstran Jordana, na vzhod rodovoma: Rubenu in Gadu. Izraelci jih niso napadli, a pozneje so jim bili sovražni; vojskoval se je ž njimi Jefte, Savel, David, Josafat in celo še Juda Makabejec; pozneje zginejo med Arabljani.

Izmaelci so potomci Izmaela, sina Abrahamovega s Hagaro. Imenujejo jih tudi Arabljane.

Madiani so bili Izraelcem sorodno ljudstvo, ki so izpeljali svoj rod od Abrahama. Bili so malikovalci, zapeljali so Izraelce na njih potovanji v obljubljeni deželo v gerde pregrehe. Bili so pastirji in so stanovali na jugovzhodu od Palestine.

Edomljane ali Idumejce, t. j. rudečkaste, imeli so za potomce Ezava (Edoma). Odlikovali so se zmirom s svojim sovraštvom do Izraelcev. Njih prebivališče, Idumeja, je bilo na gorovji Seir, ki se je raztezalo notri do Hebrona. Odkar je bil Jeruzalem razdjan, zginejo iz zgodovine.

Mogočen kananejski rod so bili Amorejci (Amorrh.), ki so stanovali v gorovji Judovem in nekaj tudi v gorovji Efrajm. Tudi oboje kraljevin onkraj Jordana, Basan in Sihem, imelo je stanovance tega rodú. Izraelci so jih zmagali in podjarmili, menda so se potem pomešali z Izraelci.